

mentinam, & Decretalem Concilij Vienensis, non fuit reuocata à Concilio Tridentino.

fo. 400. pa. 2. & 401. pa. 2.

¶ Fratres Mendicantes debent vti priuilegijs secundum utilitatem Ecclesie. fo. 118. p. 2.

¶ Fratres Mendicantes missi à Regibus ad has Indiarum partes, sunt veri Ministri huius Ecclesie. fo. 118. p. 2.

¶ Fratres Mendicantes possunt absolui à suis Prælati ab omni censura Ecclesiastica. fol.

120. pa. 1.

¶ Frater, cui commissus fuit vsus priuilegij Clementis. 7. etiam missus in Hispaniam, gaudet eo, quandiu est Prouinciæ Indiarum. fo. 126. pa. 2.

¶ Frater nondum habens triennium in ordine in extrema necessitate habet vocem actiuam in electione Prælati. folio. 134. pag.

2. & 135. pag. 1.

¶ Fratres duo, mortuo suo Prælato, debent recurrere pro licentia vtendi priuilegijs ad Prælatu in Prouinciæ vel Custodiæ, sub qua reposita sunt loca, vbi sunt. fo. 136. pa. 1.

¶ Fratres duo, mortuo suo Prælato, debent